

Aarhus Synger Alsang

Tirsdag d. 4/5 2021

Sange:

Det er i dag et vejr
I Danmark er jeg født
Gi os lyset tilbage
Jeg bærer med smil min byrde
Jeg ved en lærkerede
Stille Mirakler
Kringsat af fjender
Lyse nætter

- sanglederen vælger sange, vi når muligvis ikke alle sange ved alle arrangementer

Aarhus Synger Alsang er arrangeret af Sangkraft Aarhus
i samarbejde med lokale aktører og Alsang 2020 / Nordea-Fonden

Det er i dag et vejr

Tekst: Ludvig Holstein 1895

Melodi: Poul Schierbeck 1939

1 Det er i dag et vejr - et solskinsvejr!
O, søde vår, så er du atter nær!
Nu vil jeg glemme rent, at det var vinter,
nu vil jeg gå og købe hyacinter
og bringe dem til en, som jeg har kær.

2 Hun købte af de hvide og de blå,
hun købte af de smukkeste, hun så.
Det er i dag et vejr! Og solen skinner!
Og om mig svæver lutter lyse minder,
dem ta'r jeg med til den, jeg tænker på.

3 Og de kom svævende i ring og rad.
Hun gik imellem dem og var så glad.
Det er i dag et solskin uden mage!
Og jeg har solskin nok til mange dage,
og jeg må kysse hvert et lille blad.

4 Hun kyssede dem alle, hver især,
hun bragte dem til den, hun havde kær.
Min ven, her kommer jeg med hyacinter!
Min ven, nu glemmer vi, at det var vinter!
Det er i dag et vejr, et solskinsvejr -!

I Danmark er jeg født

Tekst: H. C. Andersen, 1850.

Melodi: Poul Schierbeck, 1926

I Danmark er jeg født, der har jeg hjemme,
der har jeg rod, derfra min verden går.
Du danske sprog! Du er min moders stemme,
så sødt velsignet du mit hjerte når.
Du danske, friske strand,
hvor oldtids kæmpegrave
står mellem æblegård og humlehave,
dig elsker jeg! - Danmark, mit fædreland!

Hvor reder sommeren vel blomstersengen
mer rigt end her ned til den åbne strand?
Hvor står fuldmånen over kløverengen
så dejlig som i bøgens fædreland?
Du danske, friske strand,
hvor Dannebrogen vajer; -
Gud gav os den, - Gud giv den bedste sejer!
dig elsker jeg! - Danmark, mit fædreland!

Engang du herre var i hele Norden,
bød over England; nu du kaldes svag.
Et lille land, og dog så vidt om jorden
end høres danskens sang og mejselslag.
Du danske, friske strand,
plovjernet guldhorn finder.
Gud giv dig fremtid, som han gav dig minder!
dig elsker jeg! - Danmark, mit fædreland!

Du land, hvor jeg blev født, hvor jeg har hjemme,
hvor jeg har rod, hvorfra min verden går,
hvor sproget er min moders bløde stemme,
og som en sød musik mit hjerte når.
Du danske, friske strand
med vilde svaners rede,
I grønne øer, mit hjertes hjem hernede,
dig elsker jeg! - Danmark, mit fædreland!

Gi os lyset tilbage

Tekst: Per Krøis Kjærsgaard

Musik: Rasmus Skov Borrning

1. Kloden har mange forskellige slags.

Alle må leve og dø.

Glæd dig – du er her alligevel nu!

Meningen er vel at så sine frø,

på en overladt stjerneø.

Gi' os tiden tilbag',

og lad os bruge ethvert timeslag.

Dørene åbne og smilene slidt.

Sådan er landet, jeg gerne vil kalde for mit.

2. Lykken du holder i hænderne nu,
den er vist egentlig min.

Og at du lever og bærer og er,

gør at jeg også kan værne om din;

denne smukkeste disciplin.

Gi' os glæden tilbag',

og lad os leve af dét trylleslag:

Kroppene mange, men styrken er en.

Sådan er landet, der står på de viseste sten.

3. Ser du kun mørke, hvor du vender hen?

Tomhedens sorte protest?

Skyggerne lever kun hvor der er lys.

Husk nu at solsiden klæder dig bedst!

Og i aften, så se mod vest!

Gi' os lyset tilbage.

Vi vender op på ethvert nederlag.

Lukket bli'r åbnet og støjen bli'r tyst.

Nu skal der danses og elskes, hvor mørket er lyst!

4. Alt hvad vi kom for at give og få:

dele og elske og slås.

Blev på et år, det vi levede på,

fællesskab fødes når JEG bli'r til OS!

Og vi vandrer med Helios.

Gi' os landet tilbag'.

Gi' tolerancen et nyt folkeslag.

Hjertet er åbent og sindet er frit.

Sådan er landet, jeg gerne vil kalde for mit.

Jeg bærer med smil min byrde

Tekst: Jeppe Aakjær, 1906

Melodi: Carl Nielsen, 1915

Jeg bærer med smil min byrde,
jeg drager med sang mit læs;
jeg er som den vilde hyrde,
der genner sit kvæg på græs.

Se, duggen driver fra norden
hen over det bøjede korn,
mens solen stiger af jorden
imellem oksernes horn.

Jeg ser over tindrende marker
og langt mod den blånende fjord,
jeg stirrer på sejlende arker,
men finder ej tolkende ord.

Jeg slænger skalmejen for munden;
jeg trækker så lang dens lyd,
at kilderne klukker i lunden,
og bukkene bræger af fryd.

Hvor kan I dog gruble og græde,
så længe Guds himmel er blå!
Mit hjerte skælver af glæde,
blot duggen dynker et strå.

Jeg ved en lærkerede

Tekst: Harald Bergstedt 1921

Musik: Carl Nielsen, 1924

Jeg ved en lærkerede,
jeg siger ikke mer;
den findes på en hede,
et sted, som ingen ser.

I reden er der unger,
og ungerne har dun.
De pipper, de har tunger,
og reden er så lun.

Og de to gamle lærker,
de flyver tæt omkring.
Jeg tænker nok, de mærker,
jeg gør dem ingenting.

Jeg lurder bag en slåen.
Der står jeg ganske nær.
Jeg rækker mig på tåen
og holder på mit vejr.

For ræven han vil bide
og drengen samle bær.
Men ingen skal få vide,
hvor lærkereden er.

Stille Mirakler

Tekst: Iben Krogsdal

Musik: Niels Nørgaard

Stille mirakler når mennesker mødes!
En levende by der er større end lille
og former en verden med udsyn der vokser
af alt det vi tror på; fortællingens kilde.
Når bare vi mærker det synge: At her kan vi bo
så vandrer vi sammen på fremtidens lysende bro.

Hænder der rækker og hænder der griber
og hænder der mødes og hænder der bygger
en verden med plads til at vove og falde
og dele de nære og daglige lykker.
Når hænderne rører hinanden, blir mennesker to,
så bærer vi dem, der skal bæres, på hændernes bro

Tusinde drømme der drømmes i byen
og fletter sig sammen i levende tanker
og bliver til stærkere tro på i morgen
og bliver til hjertet i byen der banker.
Hvis bare vi giver hinanden en drøm at bebo
så rejser vi sammen - vi rejser på drømmenes bro

Lukkede døre der åbner mod verden
og pludselig ser vi en fremmed og tør det:
Slå bro mellem alt det der skiller og stopper.
Vi ser på hinanden: Vi kan godt! Vi gør det!
Så kæmper vi sammen med kræfter der kommer af tro
og er der en afgrund – så bygger vi menneskebro

Nye og gamle der mødes i sange
og bliver et kor af utallige stemmer
der synger om livet, vi deler i grunden,
det pulsslag i byen vi hver dag fornemmer.
Når sprogene mødes i byen kan nye ting gro
så løfter vi livssangen sammen på stemmernes bro!

Kringsat af fjender

Tekst: Nordahl Grieg, 1936

Melodi: Otto Mortensen, 1952

Kringsat af fjender, gå
ind i den tid!
Under en blodig storm -
vi dig til strid!
Kanske du spør' i angst,
udækket, åben:
Hvad skal jeg kæmpe med,
hvad er mit våben?

Her er dit værn mod vold,
her er dit sværd:
troen på livet vort,
menneskets værd.
For al vor fremtids skyld,
søg det og dyrk det,
dø om du må - men:
øg det og styrk det!

Stilt går granaternes
glidende bånd.
Stands deres drift mod død,
stands dem med ånd!
Krig er foragt for liv.
Fred er at skabe.
Kast dine kræfter ind:
døden skal tabe!

Ædelt er mennesket,
jorden er rig!
Findes her nød og sult,
skyldes det svig.
Knus det! I livets navn
Skal uret falde
Solskin og brød og ånd
ejes af alle.

Dette er løftet vort
fra bror og til bror:
vi vil bli gode mod
men'skenes jord.
Vi vil ta vare på
skønheden, varmen -
som om vi bar et barn
varsomt på armen!

Lyse nætter

Tekst: Alberte Winding, 1991

Melodi: Aske Bentzon, 1991

1. Nu kommer fuglene igen,
og lyset vælter pluds'lig ind,
det kommer gennem alle sprækker,
lyse nætter er tilbag'.
Alt, hvad der rørte sig, blev gemt,
da du var rejst, var det så nemt.
Men hjertet ved godt, hvad det ønsker sig,
at pynte sig for dig.

*Du er tilbag', du er hos mig.
Du er tilbag' med varme dag',
du er hos mig.*

2. Nu kommer lydene igen,
og verden vælter pluds'lig ind
med parasoller og sandaler,
bølger maler alt i sand.
Jeg havde huset fuld af vind
og nye frugter fløjet ind.
Men hjertet ved godt, hvad det ønsker sig,
at pynte sig for dig.

*Du er tilbag', du er hos mig.
Du er tilbag' med varme dag',
du er hos mig.*